

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město

Tel. 257 042 094, e-mail: arbitr@finarbitr.cz

www.finarbitr.cz

Evidenční číslo: FA/5345/2014
Spisová značka (uvádějte vždy v korespondenci): FA/PS/184/2014

Nález

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 6. 5. 2014 podle § 8 zákona o finančním arbitrovi o návrhu navrhovatelky ■ (dále jen „Navrhovatelka“), proti instituci Komerční banka, a.s., IČO 453 17 054, se sídlem Na Příkopě 33/969, 114 07 Praha 1 (dále jen „Instituce“), vedeném podle § 24 zákona o finančním arbitrovi podle tohoto zákona s přiměřeným použitím zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve věci vrácení peněžních prostředků ve výši 50.558,40 Kč, takto:

Návrh se podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítá.

Odůvodnění:

1. Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Návrhem na zahájení řízení před finančním arbitrem se Navrhovatelka domáhá na Instituci vrácení peněžních prostředků ve výši 50.558,40 Kč, které představují kurzovou ztrátu vzniklou převodem peněžních prostředků ve výši 46.500 eur z účtu Navrhovatelky vedeného Institucí v měně koruna česká na účet vedený společností HSBC Bank Malta plc v měně koruna česká (dále jen „Sporná transakce“). Navrhovatelka kurzovou ztrátu vyčíslila jako rozdíl mezi výší peněžních prostředků, které byly odepsány z účtu Navrhovatelky vedeného Institucí v částce 1.296.308,40 Kč, a výší peněžních prostředků, které byly připsány na účet vedený společností HSBC Bank Malta plc ve výši 1.245.750 Kč.

Finanční arbitr zjistil, že Navrhovatelka s Institucí uzavřela dne 3. 10. 2012 Smlouvu o zřízení a vedení balíčku MůjÚčet včetně dodatku k této smlouvě (dále jen „Smlouva o účtu“) a Smlouvu o poskytování přímého bankovníctví (dále jen „Smlouva o bankovníctví“). Na základě Smlouvy o účtu Instituce pro Navrhovatelku zřídila a vede běžný účet č. ■ v měně česká koruna (dále jen „Účet“).

Nedílnou součástí Smlouvy o účtu jsou podle jejího čl. 1.2 všeobecné obchodní podmínky, podmínky k balíčku MůjÚčet, příslušná oznámení a sazebník v rozsahu relevantním k této smlouvě. Nedílnou součástí Smlouvy o bankovníctví jsou podle jejího čl. 2. všeobecné obchodní podmínky, podmínky pro poskytování a využívání přímého bankovníctví, příslušná oznámení a sazebník v rozsahu relevantním k této smlouvě. Navrhovatelka v čl. 1.2 Smlouvy

o účtu a v čl. 2. Smlouvy o bankovníctví potvrdila, že se seznámila se zněním všech dokumentů, které tvoří nedílnou součást těchto smluv a souhlasila s nimi.

Smlouva o účtu a Smlouva o bankovníctví současně tvoří rámcovou smlouvou o platebních službách ve smyslu § 74 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku, neboť Instituce se zavázala provádět pro Navrhovatelku platební transakce ve smlouvě předem neurčené. To vyplývá z článku 16.1 a 16.2 Všeobecných obchodních podmínek, kterými se Instituce zavázala provádět hotovostní a bezhotovostní transakce na Účtu Navrhovatelky, tj. „*přijímat na Účet vklady nebo platby uskutečněné ve prospěch [k]lienta a z prostředků na Účtu uskutečňovat podle [p]říkazů [k]lienta nebo [o]právněné osoby výplaty nebo platby [k]lientovi nebo jím určeným osobám.*“

Instituce finančnímu arbitrovi nedoložila, že by změny Smlouvy o účtu a Smlouvy o bankovníctví provedla v souladu s ustanovením § 94 zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o platebním styku“). Pro účely tohoto sporu proto považuje finanční arbitr za rozhodná znění nedílných součástí Smlouvy o účtu a Smlouvy o bankovníctví jejich znění účinná ke dni uzavření Smlouvy o účtu a Smlouvy o bankovníctví, tj. ke dni 3. 10. 2012, tedy všeobecné obchodní podmínky účinné ke dni 1. 1. 2011 (dále jen „Všeobecné podmínky“), podmínky k balíčku MůjÚčet účinné ke dni 8. 3. 2011, oznámení o provádění platebního styku účinné ke dni 1. 1. 2012 (dále jen „Oznámení“), podmínky pro poskytování a využívání přímého bankovníctví účinné ke dni 16. 6. 2012 (dále jen „Podmínky bankovníctví“).

Podle čl. 2.2 věty první Podmínek bankovníctví „*[k]lient podpisem [s]mlouvy stvrzuje, že se seznámil s [t]echnickými podmínkami, příslušnou [p]říručkou a souhlasí, že se bude řídit jejich ustanoveními.*“ Příručkou se podle čl. 11.1 Podmínek bankovníctví rozumí mimo jiné příručka pro obsluhu aplikace MojeBanka.

Účet je platebním účtem podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o platebním styku, neboť slouží k provádění platebních transakcí, tj. k vkladům, výběrům a převodům peněžních prostředků.

Sporná transakce je platební transakcí podle § 2 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku, provedením Sporné transakce Instituce Navrhovatelce poskytla platební službu spočívající v převodu peněžních prostředků podle § 3 odst. 1 písm. c) zákona o platebním styku.

Ve Sporné transakci vystupuje Navrhovatelka ve vztahu k Instituci jako plátce. Podle § 2 odst. 3 písm. a) zákona o platebním styku je plátcem „*uživatel, z jehož platebního účtu mají být odepsány peněžní prostředky k provedení platební transakce nebo který dává k dispozici peněžní prostředky k provedení platební transakce.*“ Instituce tak vystupuje ve vztahu k Navrhovatelce jako poskytovatel platebních služeb plátce.

K rozhodování sporu mezi Navrhovatelkou a Institucí je finanční arbitr příslušný, neboť se jedná o spor mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb při poskytování platebních služeb podle § 1 písm. a) ve spojení s § 3 odst. 1 a 2 zákona o finančním arbitrovi, když k rozhodování tohoto sporu je podle § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský soudní řád“), dána pravomoc českého soudu.

4. Tvrzení Navrhovatelky

Navrhovatelka tvrdí, že chtěla provést převod peněžních prostředků do zahraničí. Platbu chtěla nejprve provést na pobočce Instituce, což neučinila, neboť na pobočce nebyl pracovník kompetentní provést tuto transakci. Následně tedy zadala platební příkaz k převodu peněžních prostředků elektronicky.

Navrhovatelka tvrdí, že aplikace internetového bankovníctví Instituce nabídla Navrhovatelce pouze převod peněžních prostředků v měně euro s tím, že částka převodu je pouze orientační. Navrhovatelka dále tvrdí, že použila nabídku, kterou aplikace internetového bankovníctví nabídla po kliknutí na odkaz „Zahraníční platba“ s tím, že měna transakce byla automaticky aplikací nastavena na měnu euro a Navrhovatelka ji nemohla změnit. Proto došlo při provádění transakce ke směně měn z korun českých na euro a následně z eur na koruny české.

6. Tvrzení Instituce

Instituce namítá, že Navrhovatelka zadala Spornou transakci v aplikaci internetového bankovníctví jako tzv. SEPA EuroPlatbu na částku 46.500 eur. Instituce argumentuje, že pokud je Účet veden v měně koruna česká a platební příkaz Navrhovatelka zadala v měně euro, muselo dojít ke směně měn, k čemuž Instituce použila směnný kurz deviza prodej 1 EUR = 27,8776 CZK.

Instituce odkazuje, že Navrhovatelka byla podle Smlouvy o bankovníctví povinna řídit se Příručkou pro obsluhu aplikace MojeBanka, která obsahuje popis zahraničních plateb a umožňuje Navrhovatelce výběr ze tří typů zahraničních plateb. Instituce uvádí, že aplikace internetového bankovníctví obsahuje nápovědu u jednotlivých polí na formuláři pro zadání platebního příkazu.

Instituce potvrzuje, že Navrhovatelka zvolila typ zahraniční platby SEPA EuroPlatbu, kterou lze zadat pouze v měně euro. Pokud by Navrhovatelka zvolila tzv. Univerzální zahraniční platbu, platební příkaz by mohla zadat v měně koruna česká.

7. Dokazování a hodnocení důkazů

Finanční arbitr podle § 12 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy. Podle § 12 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi není finanční arbitr vázán návrhem a aktivně opatřuje důkazy; při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné důkazy.

Finanční arbitr na základě shromážděných podkladů bere za prokázané, že:

1. Navrhovatelka zadala dne 26. 2. 2014 v 19:41 hod. prostřednictvím aplikace internetového bankovníctví platební příkaz k přeshraničnímu převodu peněžních prostředků ve výši 46.500 eur z Účtu na účet IBAN ■ (dále jen „Cílový účet“), to vyplývá z výpisu z Účtu za období ode dne 6. 2. 2014 do dne 5. 3. 2014 a z autorizačního logu Navrhovatelky z aplikace internetového bankovníctví;
2. Instituce připsala dne 27. 2. 2014 v souladu s platebním příkazem podle bodu 1. na účet poskytovatele platebních služeb příjemce, tj. společnosti HSBC Bank Malta plc, částku

transakce 46.500 eur, to vyplývá z Vyjádření Vltava Fund SICAV Plc a HSBC Bank Malta plc;

3. Instituce odepsala dne 27. 2. 2014 z Účtu částku 1.296.308,40 Kč, přičemž k přepočtu měn použila kurzovní lístek účinný ode dne 27. 2. 2014 se směnným kurzem deviza prodej 1 EUR = 27,8776 CZK, to vyplývá z výpisu z Účtu za období ode dne 6. 2. 2014 do dne 5. 3. 2014;
4. poskytovatel platebních služeb příjemce, tj. společnosti HSBC Bank Malta plc, připsal na účet příjemce, tj. společnosti Vltava Fund SICAV Plc (majitele Cílového účtu) částku 1.245.750 Kč, to vyplývá z Vyjádření Vltava Fund SICAV Plc a HSBC Bank Malta plc.

Finanční arbitr posuzoval, zda Instituce splnila svou předsmmluvní informační povinnost podle ustanovení § 80 až 85 zákona o platebním styku (tedy před uzavřením smlouvy o platebních službách s Navrhovatelkou), příp. zda Navrhovatelka žádala informaci, jak zadat Spornou transakci v průběhu trvání smluvního vztahu, a pokud ano, zda Instituce splnila svou povinnost podle § 88 zákona o platebním styku poskytnout Navrhovatelce informace za trvání smluvního vztahu.

Ustanovení § 80 až 85 zákona o platebním styku zakládají tzv. předsmmluvní informační povinnost poskytovatele platebních služeb vůči uživateli platebních služeb, tj. ukládají poskytovateli povinnost poskytnout uživateli stanovené informace s dostatečným předstihem před tím, než bude uživatel vázán rámcovou smlouvou o platebních službách. Poskytovatel je povinen poskytnout tyto informace určitě a srozumitelně v úředním jazyce státu, v němž je platební služba nabízena, nebo v jazyce, na kterém se strany dohodnou.

Relevantní ve vztahu k předmětu sporu jsou informace o poskytované platební službě, jejichž výčet stanoví ustanovení § 82 zákona o platebním styku. Instituce byla povinna poskytnout Navrhovatelce před uzavřením Smlouvy o účtu a Smlouvy o bankovníctví určitě a srozumitelně v českém jazyce informace o přeshraničních převodech peněžních prostředků, zejména se jedná o:

„a) popis platební služby,

(...),

h) tam, kde to připadá v úvahu, údaj o úrokových sazbách a směnných kurzech, které mají být použity, nebo údaj o způsobu výpočtu úroku nebo přepočtu měn a příslušný den a index nebo základ pro určení referenční úrokové sazby nebo referenčního směnného kurzu, je-li použita referenční úroková sazba nebo referenční směnný kurz,

i) údaj o tom, že poskytovatel je oprávněn kdykoli jednostranně a bez předchozího oznámení změnit dohodu stran o úrokových sazbách a směnných kurzech podle § 94 odst. 5, bylo-li to dohodnuto, a další údaje s tím související.“

Poskytnutím informace se podle § 78 odst. 1 zákona o platebním styku rozumí, že „poskytovatel *splní povinnost poskytnout informaci uživateli, jestliže v důsledku jednání poskytovatele dojde uživateli informace zachycená na trvalém nosiči dat.*“ Informace poskytnuté na trvalém nosiči dat jsou např. informace v tištěné podobě nebo v elektronických souborech dat ve formátu PDF.

Odstavec 5.1 Označení definuje v části „Zahraniční bezhotovostní platební styk“ zahraniční platby jako „*převody peněžních prostředků z jednoho státu do jiného státu nebo převody peněžních prostředků v cizí měně mezi bankami v tuzemsku, prováděné s využitím bankovních účtů*“, v odstavci 5.2 Instituce vyjmenovává jednotlivé měny, v nichž lze zahraniční platbu zadat. Výčet obsahuje mimo jiné měnu koruna česká a měnu euro.

Odstavec 5.7 věty první Oznámení obsahuje obecnou definici příkazu k úhradě do zahraničí jako „*pokyn k úhradě v cizí měně nebo v Kč z [ú]čtu do zahraniční banky nebo v cizí měně do tuzemské banky s využitím bankovních účtů (loro nebo nostro)*“. Z odstavce 5.7 věty druhé Oznámení vyplývá, že Instituce umožňuje zadání příkazu k úhradě do zahraničí také v podobě tzv. KB Europlatby a SEPA EuroPlatby. KB EuroPlatbou se podle odstavce 5.3 věty první Oznámení rozumí „*převod v EUR do výše určené v [s]azebníku. Účet plátce i příjemce musí být veden v členském státu Evropské unie nebo ve státu tvořícím EHP*“. SEPA EuroPlatbou se podle odstavce 5.5 věty první Oznámení rozumí „*bezhotovostní převod v měně EUR, jehož výše není omezena. Účet plátce i příjemce, který může být v libovolné měně, musí být veden v členském státu Evropské unie nebo ve státu tvořícím EHP (...) a současně banka plátce i příjemce musí být účastníkem SEPA systému*“. V odstavci 5.10 Oznámení Instituce Navrhovatelku informovala, že pro přepočtení cizí měny použije kurzovní lístek vyhledávaný Institucí, a to podle okamžiku obdržení platebního příkazu nebo podle uvedeného data splatnosti na platebním příkazu.

V příručce pro obsluhu aplikace MojeBanka v části nazvané „Zahraniční platba“ (jedná se o část 12.2.3 ve znění účinném ke dni 26. 2. 2014, tj. ke dni zadání Sporné transakce, příp. část 13.2.3 ve znění účinném ke dni 3. 10. 2012, tj. ke dni uzavření Smlouvy o účtu a Smlouvy o bankovníctví) Instituce Navrhovatelku informovala, že „*prostřednictvím obrazovky Zahraniční platba lze zadat nebo změnit 3 typy plateb*“, a to Univerzální zahraniční platbu (definovanou jako platbu v cizí měně nebo CZK do zahraničí nebo v cizí měně do jiné banky v České republice), KB EuroPlatbu (definovanou jako platbu v EUR do oblasti Evropského hospodářského prostoru ve výši maximálně 50 000,00 EUR) a SEPA EuroPlatbu (definovanou jako platbu v EUR do tzv. SEPA oblasti). V části 12.2.3.4 (resp. 13.2.3.4) Instituce Navrhovatelku upozornila, že „*[v] případě rozdílné měny platby a měny účtu příjemce může být v bance příjemce proveden přepčet do měny účtu příjemce dle kurzu banky příjemce*“.

Finanční arbitr tak dospěl k závěru, že Navrhovatelka měla k dispozici informace o jednotlivých typech zahraničních plateb a o tom, jak zadat zahraniční platbu prostřednictvím aplikace internetového bankovníctví, a to před uzavřením Smlouvy o účtu a Smlouvy o bankovníctví. Oznámení bylo nedílnou součástí obou těchto smluv a Navrhovatelka v nich potvrdila (čl. 1.2 Smlouvy o účtu, čl. 2. Smlouvy o bankovníctví), že se seznámila se zněním všech dokumentů, které tvoří nedílnou součást těchto smluv a souhlasila s nimi. Navrhovatelka také v čl. 2.2 věty první Podmínek bankovníctví potvrdila, že se seznámila s příručkou pro obsluhu aplikace MojeBanka.

Finanční arbitr má současně za to, že Instituce tyto informace poskytla Navrhovatelce srozumitelně a určitě, neboť z nich vyplývá, že Instituce umožňuje zadat zahraniční platbu v měně, kterou si uživatel zvolí podle výčtu měn uvedených v odstavci 5.2 Oznámení. Oznámení současně jednoznačně stanoví, že uživatel může provést zahraniční platbu za určitých podmínek i jako KB Europlatbu nebo SEPA Europlatbu. V tomto případě je měnou zahraniční platby vždy měna euro bez ohledu na měnu účtu plátce a příjemce. Navrhovatelka měla k dispozici současně i informace, podle jakého kurzovního lístku Instituce provede směnu měn mezi měnou, ve které vede Navrhovatelce Účet, a měnou, ve které Navrhovatelka zadá zahraniční platbu, pokud se tyto budou lišit.

Finanční arbitr uzavírá, že Instituce splnila svou předmluvní informační povinnost podle zákona o platebním styku. Finanční arbitr se domnívá, že je zcela v souladu se zákonem o platebním styku, pokud Instituce nabízí možnost volby, jak platební příkaz

k přeshraničnímu převodu peněžních prostředků zadat, pokud současně veškeré možnosti dostatečně popíše. Je potom na Navrhovatelce, aby se na základě relevantních informací (zejména měny účtu, ze kterého jsou peněžní prostředky převáděny, měny účtu, na který mají být peněžní prostředky připsány, země, ve které je cílový účet veden) rozhodla, jaký typ zahraniční platby zvolit, aby přeshraniční převod peněžních prostředků byl pro Navrhovatelku výhodný (tj. aby nezahrnoval nadbytečné směny měn). Pokud Účet i Cílový účet jsou vedeny v měně koruna česká a Navrhovatelka zamýšlela provést převod peněžních prostředků bez směny měn, měla Navrhovatelka zvolit typ zahraniční platby, která umožňuje převést peněžní prostředky do zahraničí v měně koruna česká, tj. nikoli SEPA Europlatbu.

Zákon o platebním styku umožňuje uživateli platebních služeb, aby informace podle § 82 zákona o platebním styku žádal i v průběhu trvání smluvního vztahu (§ 88 zákona o platebním styku). Navrhovatelka sice v návrhu na zahájení řízení před finančním arbitrem uvedla, že před zadáním Platebního příkazu prostřednictvím aplikace internetového bankovníctví navštívila pobočku Instituce, na kterém provedla neúspěšný pokus o zadání platebního příkazu. V tomto případě však Navrhovatelka své tvrzení nedoložila a současně ani neprokázala, že by tyto informace na Instituci žádala.

Finanční arbitr dále posuzoval, zda informace poskytované Institucí v aplikaci internetového bankovníctví nebyly způsobily Navrhovatelku uvést v omyl, pokud jde o postup při výběru typu zahraniční platby a při zadávání Platebního příkazu.

Finanční arbitr v této souvislosti zajistil podklady dokládající poskytování informací prostřednictvím aplikace internetového bankovníctví Instituce v podobě otisků obrazovek. Přitom zjistil, že po zvolení nabídky „Zahraníční platba“ dostupné v hlavním menu „Platba“ je dán k dispozici na výběr typ platby na řádce uvozené slovy „Vyberte typ platby“ s výběrem „Univerzální zahraniční platba“, „Zvýhodněná KB EuroPlatba“ a „Zvýhodněná SEPA EuroPlatba“, přičemž vedle jednotlivých typů zahraničních plateb je ikona „?“ a pod tímto symbolem jsou k dispozici vysvětlivky k jednotlivým typům zahraničních plateb.

U univerzální zahraniční platby je pod ikonou „?“ uvedeno „*[p]latba v CZK nebo v cizí měně do zahraničí nebo platba v cizí měně do jiné banky v ČR*“. U Zvýhodněné SEPA EuroPlatby je pod ikonou „?“ uvedeno „*[p]latba v EUR bez omezení výše částky v rámci EHP (...). Současně musí být banka příjemce účastníkem SEPA systému. V příkaze musí být uveden IBAN a BIC.*“ U Zvýhodněné KB EuroPlatby pod ikonou „?“ uváděno „*[p]latba v EUR v rámci EHP do výše 50 000,00 EUR včetně. Na příkazu musí být uveden IBAN a BIC.*“

Aplikace internetového bankovníctví automaticky vybírá typ platby „SEPA Europlatba“, pokud chce uživatel zadat zahraniční platbu jako Univerzální zahraniční platbu nebo KB Europlatbu, je potřeba, aby zaškrtnul příslušné zaškrťovací políčko.

Finanční arbitr uzavírá, že i zvolený způsob informování uživatele aplikace internetového bankovníctví považuje za srozumitelný a určitý a že obsah informací se shoduje s informacemi uvedenými v Oznámení a v příručce pro obsluhu aplikace MojeBanka.

Obecně, poskytovatel platebních služeb plátce (v tomto případě Instituce) nemá informaci o tom, v jaké měně je veden účet příjemce (s výjimkou případů, kdy je poskytovatel plátce a poskytovatel příjemce totožný). V tomto případě tak Instituce neměla informaci o tom, v jaké měně je veden Cílový účet. Měna účtu příjemce nevyplývá z žádné náležitosti platebního příkazu.

Pokud tedy nemohla Instituce určit měnu Cílového účtu, nemohla ani posoudit, zda Sporná transakce nebude zahrnovat nadbytečné směny měn. Instituce byla povinna podle § 109 zákona o platebním styku zajistit připsání částky 46.500 eur na základě Platebního příkazu Navrhovatelky na účet poskytovatele platebních služeb příjemce, tj. poskytovatele, který vede Cílový účet, v tomto případě společnosti HSBC Bank Malta plc. Připsání peněžních prostředků na účet příjemce, tj. majitele Cílového účtu, v tomto případě společnosti Vltava Fund SICAV Plc, náleží mezi povinnosti poskytovatele platebních služeb příjemce (tedy společnosti HSBC Bank Malta plc).

Byla to naopak Navrhovatelka, která věděla nebo měla vědět, že Cílový účet je veden v měně koruna česká, a mohla proto zvolit jiný typ zahraniční platby a požadovanou měnu. Navrhovatelka je v podkladovém právním vztahu s příjemcem (tedy se společností Vltava Fund SICAV Plc) a na základě tohoto podkladového vztahu provádí přesun peněžních prostředků k příjemci s využitím služeb Instituce. Instituce nemá povinnost zkoumat obsah podkladového smluvního vztahu.

Navrhovatelka zadávala Platební příkaz jako SEPA Europlatbu, protože aplikace internetového bankovníctví automaticky vybírá tento typ platby (to vyplývá i z tvrzení Navrhovatelky „*zvolila jsem první volbu, kterou mi systém nabídl*“). Z tohoto důvodu ji formulář platebního příkazu umožnil zadání částky pouze v měně euro a současně nabídl „Kalkulačku měn“ s orientačním přepočtem mezi měnou Platebního příkazu a měnou Účtu (tedy měnou euro a měnou česká koruna) s vysvětlivkou obsaženou pod ikonou „?“ „*[p]rostřednictvím kalkulačky získáte orientační přepočet, který má pouze informativní a nezávazný charakter*“. Tento přepočet mohl být pouze orientační, neboť se provádí v průběhu zadávání platebního příkazu. Skutečně použitý směnný kurz závisí na okamžiku, kdy Navrhovatelka odešle platební příkaz Instituci a na datu splatnosti uvedeném na platebním příkazu.

Finanční arbitr zajistil i autorizační log Navrhovatelky z aplikace internetového bankovníctví, který zaznamenal veškeré operace prováděné Navrhovatelkou. Z autorizačního logu vyplývá, že Navrhovatelka se dne 26. 2. 2014 v čase 19:26 až 19:40 hod. pokoušela o zadání platebního příkazu, přičemž postupně zadávala částky 47.750 eur, 47.700 eur, 47.600 eur, 47.000 eur, 46.500 eur (v tomto případě se následně zobrazil formulář pro autorizaci, ale Navrhovatelka vybrala tlačítko „zpět“), 46.800 eur, 46.700 eur a 46.600 eur, přičemž aplikace zobrazovala hlášení o překročení denního limitu. V 19:41 hod. Navrhovatelka zadala částku 46.500 eur a vybrala volbu „Pokračovat“ a na formuláři pro autorizaci platební příkaz autorizovala.

Navrhovatelka si proto musela být vědoma, že zadává platební transakci v měně euro. Pokud chtěla zadat platební transakci v měně česká koruna, měla zadat Platební příkaz jako Univerzální zahraniční platbu. Možnost výběru typu platby měla Navrhovatelka na řádce uvozené slovy „*Vyberte typ platby*“ s výběrem „*Univerzální zahraniční platba*“, „*Zvýhodněná KB EuroPlatba*“ a „*Zvýhodněná SEPA EuroPlatba*“ spolu s ikonami „?“ , pod kterými byly k dispozici vysvětlivky k jednotlivým typům zahraničních plateb. Tato řádka se nacházela zřetelně nad formulářem pro zadání platebního příkazu. Pokud Navrhovatelka chtěla zadat příkaz k úhradě v měně koruna česká, měla možnost zaškrtnout zaškrťovací políčko Univerzální zahraniční platby a pokračovat v zadávání platebního příkazu. Aplikace internetového bankovníctví by ji v tomto případě umožnila zadat platební příkaz i v jiných měnách než je měna euro.

Účelu zamýšleného Navrhovatelkou, tj. převést peněžní prostředky na Cílový účet, Navrhovatelka dosáhla, avšak způsobem (SEPA EuroPlatbou v měně euro), který byl oproti jinému možnému způsobu převodu (tj. Univerzální zahraniční platbou v měně koruna česká) málo efektivní, neboť Sporná transakce zahrnovala dvojí směnu měn, a to jak na straně plátce, tak na straně příjemce. Tato skutečnost způsobila, že na Cílový účet byla připsána částka o 50.558,40 Kč nižší, než je částka, která byla odepsána z Účtu. Instituce zajistila v souladu s Platebním příkazem připsání částky 46.500 eur na účet poskytovatele platebních služeb příjemce, tedy společnosti HSBC Bank Malta plc. Protože je však Účet veden v měně česká koruna, provedla Instituce směnu měn v souladu se Smlouvou o účtu a z Účtu odepsala částku 1.296.308,40 Kč. Protože na účet poskytovatele platebních služeb příjemce došla částka 46.500 eur a protože Cílový účet je veden v měně česká koruna, provedl poskytovatel platebních služeb příjemce, tedy společnost HSBC Bank Malta plc, směnu měn směnným kurzem, na kterém se s majitelem Cílového účtu dohodl (v tomto případě 1 EUR = 26,7903308 CZK). Na Cílový účet tak společnost HSBC Bank Malta plc připsala částku 1.245.750 Kč.

8. K výroku rozhodnutí

Finanční arbitr po provedeném dokazování dospěl k závěru, že Instituce splnila svou informační povinnost řádně. Instituce se zavázala, že bude pro Navrhovatelku provádět platební transakce podle jejích pokynů. Instituce v postavení poskytovatele platebních služeb plátce nesla odpovědnost za připsání peněžních prostředků na účet poskytovatele platebních služeb příjemce, tedy společnosti HSBC Bank Malta plc, nikoli na účet příjemce, tedy Vltava Fund SICAV Plc. Instituce neměla informace o měně účtu příjemce a nemohla posoudit, zda Navrhovatelkou zadaný platební příkaz nezahrnuje nadbytečné směny měn.

Kurzovou ztrátu, kterou Navrhovatelka utrpěla, nebyla způsobena porušením právní povinnosti Institucí. Instituce neměla k dispozici žádné prostředky, které by ji umožnily tuto ztrátu předvídat anebo ji předejít. U Instituce tak není dána odpovědnost za škodu podle § 2894 an. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Skutečnost, že Navrhovatelka vybrala typ zahraniční platby, který vedl k zamýšlenému výsledku s vyššími náklady, nelze přičíst Instituci k tíži, neboť Navrhovatelka měla dostatečné informace k tomu, aby učinila správné rozhodnutí.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezu.

P o u č e n í :

Proti tomuto nálezu lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi do 15 dnů od jeho doručení podat písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi. Práva podat námitky se lze vzdát. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci.

V Praze dne 10. 7. 2014

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr